

dagsbeslutning om Samtykke til Conventionen af 24de October 1867.

Fra Krigsministeren har jeg til Umdeling blandt Thingets Medlemmer modtaget Exemplarer af følgende Lovudkast, der af ham ere forelagte i det andet Thing, nemlig:

Udkast til Lov om ekstraordinair Pensionstillæg for afflediget Generallieutenant N. C. Lunding, Udkast til Lov om ekstraordinair Pensionstillæg for endeel affledigede Officerer m. Fl., der forinden deres Udnævnelse have været fast ansatte som Underofficerer, Udkast til Lov om ekstraordinair Pension for forhenværende constitueret Underlæge H. Tolderlund. Umdelingen skal finde Sted.

Den første Sag paa Dagsordenen var: Første Behandling af Forslag til Beslutning angaaende Rigsdagens Samtykke til en med de Forenede Stater af Amerika under 24de October 1867 affluttet Convention. (Forslaget findes i Tillæg A. Sp. 1591—92; Betænkningen i Tillæg B. Sp. 97—98).

Formanden: Som meddeelt, er Betænkningen omdeelt igaar, og der vil saaledes Intet være til Hinder for Sagens Foretagelse til første Behandling. — Jeg skal give Ordføreren Ordet.

Ordføreren (Liebe): Den Indstilling, som idag foreligger om at tiltræde Folkethingets hertil oversendte Beslutning i Henseende til Afstaaelsen af Verne St. Thomas og St. Jan, er jo fremgaaet af en Udvalgsforhandling, hvori samtlige Thingets Medlemmer have deeltaget, og Indstillingen er i Udvalget eenstemmig vedtagen, saa at enhver Udvikling af Grunde for at støtte den afgivne Betænkning maatte være ganske overflødig. Den store Enighed, hvorunder Udvalgets Indstilling er tilbleven, lader mig heller ikke være i Tvivl om, at jeg jo har al Tøie til at udtale, at den Sag, hvortil Landstinget idag vil have at give det forfatningsmæssige Samtykke, eller

Samtykket for sit Bedkommende, her i Thinget almindelig erkjendes at være en for Landet god og gavnlig Foranstaltning, til hvis Gjennemførelse, naar Maalet er naaet, Hans Majestæts Regjering vistnok med Paastjonnelse tør lykønskes. — Ikke mener jeg dog hermed at sige, at Tøelsen af Tilfredshed er den, der heelt og udeelt fylder os i dette Dieblig; meget mere veed jeg, at jeg er Tolk for den almindelige Stemning, saavel i som udenfor denne Sal, naar jeg tilføier, at Erkjendelsen af det Forstandige i den Beslutning, hvorefter her er Tale, har al sin Styrke behøv, for ikke at ligge under for den trykkende Bevidsthed, at vor lille i Tidernes Løb, og navnlig nys, saa lide medhandlede Stat herved kun hyderligere beklæres, og at Medborgere stilles fra os, som, om end for Størstedelen udsprungne af fremmed Rod, dog ærlig og trofast have deelt onde og gode Dage med os. (Hør!) Afstillelsens Bitterhed føles og fornemmes heller ikke blot her, den deles visselig paa Verne selv; og naar alligevel den nu hinsides Verdenshavet stedfundne Afstemning har givet en almindelig Tilslutning til Afstaaelsen, saa tør jeg paastaae, at Grunden dertil ingenlunde har ligget i nogen Uvillie imod Moderlandet, og heller ikke udelukkende i sikkre Forsiklinger om Fordeelagtigheden af de nye Vilkaar, men, i alt Fald for en ikke ringe Deel, i en rolig og sindig Erkjendelse af, at efter Tidernes Ugunst maatte det vistnok saaledes komme, og i det hidtilværende sælles Fædrelands velforstaede Interesse kunde det ikke vel være anderledes. — For denne Samstemning i Resignation og for Villigheden til at følge den herfra udgaaede Opfordring bringe vi vore Brødre i det Fjerne vor Tak, og saare kjært vil det altid være os Danske, om vi, som vi haabe, maatte blive Vidner til, at Vernes Beboere snart ville vide at finde sig tilrette i de nye Forhold og i Forbindelse med det mægtige Statssamfund, som de nu skulle tilhøre, gaae en lykkelig Fremtid imøde under en riig Udvikling af alle gode Kræfter. — Hermed har jeg den Ære at anbefale Udvalgets Indstilling til Vedtagelse. (Stemmer: Meget godt!).